

תת"ע 194/04/16 - מדינת ישראל נגד רימא-סטיפאני מריד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 194-04-16 מדינת ישראל נ' מריד רימא-סטי

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	רימא-סטיפאני מריד

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי האמור בדוח שמספרו 30250591093 למבקשת יוחסה עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, פקע בתאריך 18.12.2011, ועבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

3. בגוף הדוח צוין כי על המבקשת להתייצב לדיון ביום 18.04.2016 המבקשת קיבלה את הדוח לידה מהשוטר.

התיק נפתח בבית משפט. בתאריך 18.04.2016 ביקשה הנאשמת לדחות את הדיון לצורך ריפוי הפגם. הדיון נדחה לתאריך 15.09.2016.

הנאשמת לא התייצבה למועד הדיון הנדחה ונידונה בהעדרה לעונשים של פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 6 חודשים, פסילה על תנאי של 4 חודשים למשך שלוש שנים וקנס של 1000 ₪.

4. לטענת ב"כ המבקשת, המבקשת לא התייצבה לדיון בשל נסיבות אישיות וכלכליות קשות- היותה אם יחדנית לשלושה ילדים קטינים עם מצב כלכלי קשה ואף ללא קורת גג. המבקשת עברה התעללות קשה מבעלה לשעבר.

עוד טען ב"כ המבקשת, כי המבקשת לא נהגה מאז מתן פסק הדין ורישיונה הופקד בתאריך 03.08.21 לאחר סיום הנסיבות האישיות שלה.

עוד טען ב"כ המבקש כי כיום המבקשת ריפאה את הפגם.

עמוד 1

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לטענתה מדובר בתיק משנת 2016.

לטענת המשיבה, לא ברור מדוע פנתה המבקשת בחלוף חמש וחצי שנים כאשר אין בדבריה כל נימוק ענייני באשר לאי התייצבותה.

עוד טענה המשיבה כי המבקשת לא עמדה בתנאים הקבועים בחוק המצדיקים ביטול פסק הדין וכי לא נתקיימו נסיבות הגורמות לעיוות דין.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקשת על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שער של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינה של המבקשת, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעונוי הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של ב"כ המבקשת ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

המדובר בכתב אישום שהוגש כנגד המבקשת בשנת 2016. המבקשת זומנה לדיון בעניינה. המבקשת ביקשה לדחות את הדיון בעניינה לצורך ריצוי הפגם ולא התייצבה לדיון שנדחה לבקשתה.

אין בנסיבות האישיות שפורטו על ידי המבקשת, אף שבית המשפט אינו מקל ראש בהן, כדי ליתן הסבר סביר ומניח את הדעת להגשת הבקשה דנן בשיהוי ניכר של חלוף למעלה מ- 5 שנים מאז מתן פסק הדין בהעדר בעניינה.

גם בעובדה כי הנאשמת עברה כיום מבחן עיוני ומעשי כדי להביא לביטול פסק הדין בהעדר.

10. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרונות סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

11. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקשת, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקשת עיוות דין במידה ולא ניתן לה יומה ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את

סופיות הדין.

12. הבקשה נדחת.

המבקשת הגישה תצהיר לבית המשפט ולפיכך מזכירות בית המשפט תנפיק אישור הפקדה ממועד הגשת התצהיר.

13. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז תשרי תשפ"ב, 23 ספטמבר 2021, בהעדר
הצדדים.